

Rodzicu,
co warto wiedzieć na temat
MUTYZMU WYBIÓRCZEGO
u dzieci

MUTYZM WYBIÓRCZY = LĘK PRZED MÓWIENIEM

- Najczęściej dziecko rozmawia w domu z rodziną, natomiast w przedszkolu/szkole milczy. To oznacza, że dziecko z mutyzmem wybiórczym potrafi i chce mówić, ale w pewnych sytuacjach nie jest w stanie mówić.
- Dziecko czuje się swobodnie w gronie najbliższej rodziny i przyjaciół, natomiast wśród członków dalszej rodziny, sąsiadów oraz obcych osób pojawia się lęk, który przeszkadza w normalnym funkcjonowaniu.
- Dziecko nie rozmawia z rówieśnikami na placu zabaw, w przedszkolu/szkole.
- Dziecko boi się samego mówienia i tego, że inni usłyszą jego głos. Przy obcych nie mówi nic lub mówi rodzicowi szeptem do ucha.
- Dziecko w przedszkolu/szkole jest uznawane najczęściej za grzeczne, nie sprawia problemów - nie przeszkadza na zajęciach, nie kłóci się o zabawki, nie bije innych.
- Dziecko w przedszkolu/szkole nie zgłasza, że źle się czuje; nie pyta, czy może skorzystać z toalety, nie mówi, że jest głodne, nie skarży się, gdy inni zrobią mu krzywdę, nie prosi o pomoc.
- Bywa, że dziecko w przedszkolu/szkole ma kolegę/koleżankę, tzw. „advokata”, który pomaga mu w komunikacji z innymi - często są nierozłączni.
- Zdarza się, że dziecko z mutyzmem wybiórczym w przedszkolu/szkole odpowiada niewerbalnie (potakiwaniem, przeczeniem), szeptem lub odpowiada werbalnie pojedynczymi słowami tylko niektórym osobom.
- U niektórych dzieci może pojawić się wzmożone napięcie mięśniowe.
- U dzieci przedszkolnych/szkolnych może występować brak reakcji na polecenia, ponieważ w nagłym stresie wycisza się reakcja na głos ludzki, a wzmacnia wrażliwość na dźwięki o innych częstotliwościach.
- U dzieci w wieku szkolnym mogą pojawiać się: bóle brzucha, bóle głowy, utrudniona koncentracja i myślenie, wrażliwość na hałas, utrudnione wykorzystanie swoich umiejętności.
- U niektórych dzieci nieleczony mutyzm wybiórczy może wywołać dodatkowo fobię społeczną, a nawet depresję.

Rodzicu, jeżeli Twoje dziecko w domu rozmawia normalnie, a w przedszkolu/szkole nie mówi, to już po 1 miesiącu, zacznij działać, aby obniżyć u niego poziom lęku przed mówieniem! Możesz zgłosić się z dzieckiem do psychologa, logopedy.

Nie czekaj dłużej! Czas działa na niekorzyść dziecka!

Wskazówki dla rodziców dziecka z mutyzmem wybiórczym:

- akceptuj lęki dziecka,
- traktuj dziecko normalnie, nie nadawaj mu etykiety „nieśmiałego”,
- proponuj zabawy, w których dziecko może ćwiczyć kompetencje komunikacyjne np. zabawa w sklep, w lekarza, w szkołę itp.,
- czytaj lub opowiadaj dziecku bajki terapeutyczne,
- zapraszaj do domu inne dzieci z przedszkola/szkoły,
- rozmawiaj z dzieckiem o jego emocjach, ponieważ nazwane trudne emocje tracą swoją moc,
- opowiadaj dziecku o swoich sposobach radzenia sobie z lękiem w różnych, codziennych sytuacjach,
- nie skupiaj uwagi na niemówieniu dziecka,
- nie zmuszaj dziecka do mówienia,
- nie komentuj zachowania dziecka,
- nie opowiadaj przy innych o problemach dziecka,
- nie okazuj zdenerwowania z powodu niemówienia dziecka,
- nie pytaj dziecka, dlaczego nie mówi,
- nie stosuj przekupstwa za mówienie w przedszkolu/szkole.

opracowała

mgr Agnieszka Mikołajczyk - neurologopeda

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna nr 6 w Łodzi